

Hässelstad

Gravar från yngre järnålder

Fornlämning 234

Lofta socken, Småland

Malin Gustafsson

Rapport september 2001

Kalmar läns museum

Redaktion:

Malin Gustafsson

Kartor: Publicerade i enlighet med
tillstånd 507-98-2848 från Lantmäteriverket

Utgiven av Kalmar Läns museum

ISSN 1400-352X

INNEHÅLL

Sammanfattning	6
Undersökningens förutsättningar	8
Topografi	8
Fornlämningsmiljö.....	8
Undersökningens genomförande och resultat	11
Undersökningsmetod	11
Anläggning 1	12
Anläggning 2	14
Fynd	14
Datering.....	14
Kulturhistorisk tolkning	15
Summary	17
Tekniska och administrativa uppgifter	18
Fyndlista	19
Resultat av ¹⁴C-analysen	22

Sammanfattning

Kalmar läns museum undersökte i augusti 1996 två skadade gravar i Hässelstad, Lofta socken. Gravarna var belägna på ett gravkält, Raä 234, som består av ca 85 gravar, bland annat stensättningar, högar och domarringar.

Den ena anläggningen har varit en ofylld stenkrets av vilken ungefär hälften återstod. Brända ben tillvaratogs över ett större område med det fanns även en central gravgömma. Förutom brända ben påträffades också fynd i form av keramik, jämföremål och bränd flinta. Bland jämföremålen kan nämnas tre båtnitar. Graven daterades genom ^{14}C -analys till sen vikingatid-tidigmedeltid.

Av den andra anläggningen återstod i stort sett ingenting av gravöverbyggnaden. En rest av en stenpackning antydde att det kan ha rört sig om en stensättning av okänd form och storlek. Fynden bestod av brända ben, keramik och harts. Graven kan troligen dateras till yngre järnålder med ledning av gravfältets allmänna datering.

Gravarnas datering till sen vikingatid-tidigmedeltid var något förvånande, eftersom man skulle ha förväntat sig att brandgravskicket vid denna tid borde ha upphört. Från Tjust finns emellertid fler brandgravar med sen datering, vilket indikerar ett fördröjt införande av de kristna gravsederna i området.

Fig. 1. Utsnitt ur topografiska kartan med undersökningsområdet markerat med röd pil. Skala 1:50 000.

Undersökningens förutsättningar

I augusti 1996 genomförde Kalmar läns museum en arkeologisk undersökning av en skadad forn lämning, nr 234 i Riksantikvarieämbetets register över Lofta socken. Forn lämningen beskrivs i registret som: "gravfält 200 x 80 m (öst-väst) bestående av 85 forn lämningar. Dessa utgörs av 4 högar, 7 treuddar, 49 runda stensättningar, 6 domarringar varav 1 ngt osäker och 19 resta stenar, 2 omkullfallna".

Orsaken till undersökningen var att två av de runda stensättningarna skadats av vägen som de låg intill, troligtvis vid dikerensning och eventuell breddning. Skadorna bestod i att stensättningarna mer eller mindre halverats i sydvästra delen, varvid brända ben framkommit.

Undersökningen genomfördes med deltagare i en arkeologikurs som gavs av Gamleby folkhögskola. Deltagande arkeologer var Barbro Friberg (Kulbackens museum, Västervik), Malin Gustafsson och Leif Rubensson (Kalmar läns museum). Kostnaden för undersökningen betalades av Länsstyrelsen i Kalmar län.

Topografi

Undersökningsområdet är beläget i Lofta socken i norra Tjust. Tjust som helhet kan beskrivas som ett mjukt kuperat landskap som i jämförelse med södra Kalmar län framstår som ganska dramatiskt. Utanför kusten ligger skärgården med sina otaliga öar, holmar, kobbar och skär. På sina ställen har djupa havsvikar bildats som skär in i landskapet. Nämnas kan Gamlebyviken, Gudingen och Syrsan. Dalgångarna ligger så gott som uteslutande i riktning nordost till sydväst.

Undersökningsområdet är beläget i Tjust, vilket är det nordligaste häradet i Kalmar län och som till största delarna sammanfaller med gränserna för Västerviks kommun.

Tjust täcks till hälften av skogsmark, huvudsakligen barrskog. Lövskog återfinns framför allt i anslutning till bebyggelsen.

Det aktuella området var beläget på fastigheten Hässelstad 1:9 och de undersökta anläggningarna ingick i ett större sammanhängande gravfält.

Fornlämningssmiljö

Fornlämningssmiljön i Tjust är rik och varierande. Här finns ca 7 000 forn lämningar registrerade, fördelat på ungefär 3 000 lokaler. Mest iögonfallande är lämningarna från bronsåldern med de stora rösen och hållristningarna som främsta exponenter. Bronsålderns lämningar har till största delen varit kustanknutna och rösen har varit det som först mött de dåtida resenärer som närmade sig Tjust från havet. Den starka anknytningen till havet är också förklaringen till att skeppet är den vanligast förekommande symbolen bland hållristningarna, bortsett från skålgroparna som alltid dominerar. Bronsålderns boplatser är däremot föga kända i Tjust. Endast en boplatser från perioden har undersökts. Den låg vid infarten till Västervik, i Hermanstorp och upptäcktes i samband med omdragningen av E 22.

Bristen på undersökta boplatser är överhuvudtaget ett genomgående drag i alla förhistoriens perioder. Inte heller har man någon klar bild av deras lokalisering i terrängen. Ett fåtal stenåldersboplatser har undersökts, bland annat en gropkeramisk boplatser i Breviksområdet i Västervik. Från järnåldern finns inga undersökta boplatser alls.

Järnåldern möter vi i stället i gravfält, fomborgar och nunstenar. Fomborgarna är en särskilt väl företrädd forn lämningstyp med ett 50-tal representanter i Tjust. De återfinns huvudsakligen i svårtillgängliga lägen och är sällan av särskilt imponerande dimensioner. Det har inte gjorts några undersökningar av borgarna och det är därför inte heller lätt att tidsbestämma dem, men den vanligaste datering av fomborgar är fortfarande äldre järnålder.

Det finns bara ett fåtal kända nunstenar i Tjust, varav en del har förkommit. Vid Gamleby folkhög-

skola står en sten vars ursprungliga placering var i Gursten.

Genom åren har en hel del gravar undersökts, både från bronsåldern och från järnåldern. Den äldre järnåldern representeras framför allt av stensättningar medan man under yngre järnålder också börjar gravsätta sina döda i högar. Bland de mer spektakulära gravarna kan nämnas Gunnerstahögarna. Det rör sig om tre storhögar som varit belägna på ett nu utplöjt gravfält där det tidigare fanns en stor mängd mindre högar. En av storhögarna har undersökts och fynden visade att det rörde sig om en vendeltida båtgrav. Till skillnad från sina uppländska motsvarigheter var det här fråga om en brandgrav, men det fanns ändå så mycket kvar av fynden att man kunde konstatera att det måste ha rört sig om en stormansbegravning. Bland annat hittades ett fragment av en hjälm, glasfragment och spelpjäser.

Tjust har också en spännande medeltida historia. Gamleby började sin kända historiska tid som Västervik. Det kanske inte är alla som tänker på att Västervik med sitt nuvarande läge har ett ovanligt olämpligt namn eftersom staden ligger öster om viken, men

det hänger alltså ihop med den ursprungliga platsen. I de skriftliga källorna möter vi först Västervik år 1275 då ett privilegiebrev utfärdades av Magnus Ladulås. Staden har sedan flyttat fram och tillbaka ett par gånger innan man slutligen bestämde sig för det nuvarande läget. Orsaken var huvudsakligen av strategisk art. Stegeholms slott låg redan på 1300-talet som en förvarspost vid inloppet till Gamlebyviken. Det nuvarande Västervik fick sina stadsprivilegier år 1433. Från 1400-talet härstammar också St:a Gertruds kyrka i Västervik, som är en av två överlevande medeltida kyrkor i Tjust. Den andra är Tömsfalls kyrka, vars historia går tillbaka ända till 1100-talet.

I undersökningsområdets närområde har några intressanta arkeologiska fynd gjorts. På 1800-talet bortogs ett röse i Hässelstad och i detta påträffades ett svärd, två spjutspetsar och "2ne till en rustning hörande bucklor", med vilket troligen avses sköldbucklor. I området har också en skatt bestående av silvernymt påträffats.

Fig. 2. Utsikt från gravfältet. Foto: Malin Gustafsson.

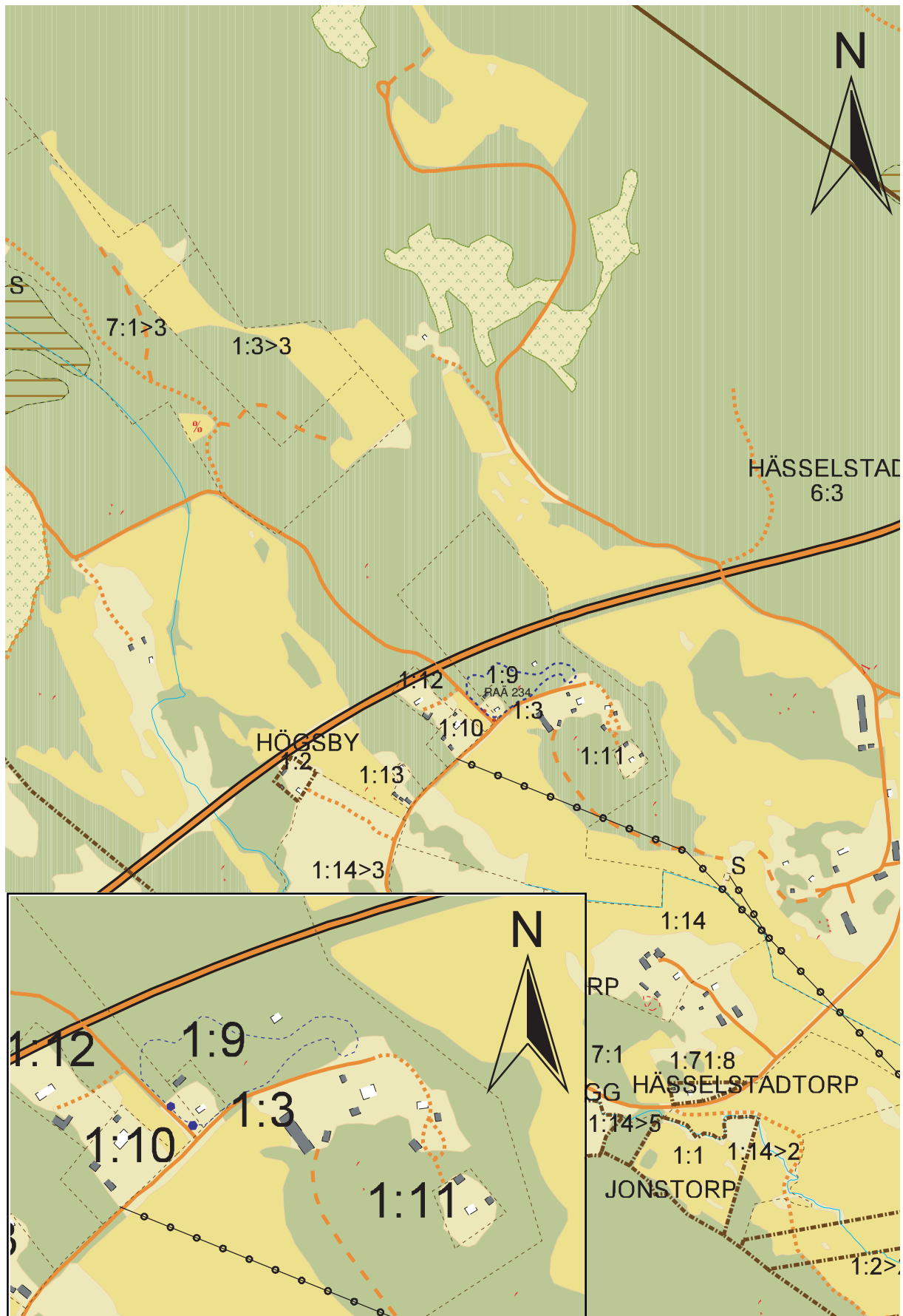

Fig. 3. Utdrag ur ekonomiska kartan med gravfältet, RAÅ 234 markerat med blå linje. Skala 1:10 000 Infällt längst ner till vänster syns en förstoring av ekonomen med läget för de två stensättningarna markerat med blå prickar. Skala 1:5 000 .

Undersökningens genomförande och resultat

Undersökningsmetod

Anläggningarna var före avtorvning mycket svåra att urskilja. Anläggning 1 var något tydligare än anläggning 2, som hade enstaka synliga stenar i ytan. Brända ben syntes i slänten vid båda anläggningarna, mest vid nr 1.

Undersökningen inleddes med att de båda gravarna torvades av för hand. Alla massor sållades och fynden tillvaratogs och markerades på plan. Efter avtorvningen ritades anläggningarna, varefter de grävdes ut. Anläggning 2, där inga konstruktionsdetaljer framträdde efter avtorvning grävdes i meterntor.

Fig. 4. Slänten där de undersökta gravarna var belägna. Foto: Malin Gustafsson

Anläggning 1

Före avtorvning syntes anläggningen som en smärre förhöjning där enstaka stenar stack upp ur torven. Brända ben syntes i slänten ned mot vägen. Efter avtorvning visade det sig att graven var tämligen svårt skadad, troligtvis var halva anläggningen borta. Anläggningens ursprungliga form är därför svår att avgöra, liksom storleken, den var dock cirka fyra meter i öst-västlig riktning. Under avtorvnings- och rensningsarbetet påträffades såväl brända ben som keramik och enstaka jämföremål. Vid utgrävningen sållades massorna och fynden märktes ut på plan. Anläggningen framstår som en ofylld stenkrets, antingen rund eller oval. De brända benen utspredda i hela anläggningen men en koncentration kunde märkas i anläggningens mitt och vidare ned i slänten. Vid rensning av graven framkom en del reoent material, bland annat tegel. Efter rensning avtecknade sig en del av en kantkedja, bestående av ganska små stenar. Gravgörmans centrala delar låg under profilbanken och omgärdades av en stenkoncentration. Gravgörmans centrala delar låg under profilbanken och omgärdades av en stenkoncentration. Gravgörmans centrala delar låg under profilbanken och omgärdades av en stenkoncentration. Slänten vidtog nedanför gravgörmans.

Fig. 6. Den centrala gravgörmans i anläggning 1.
Foto: Malin Gustafsson.

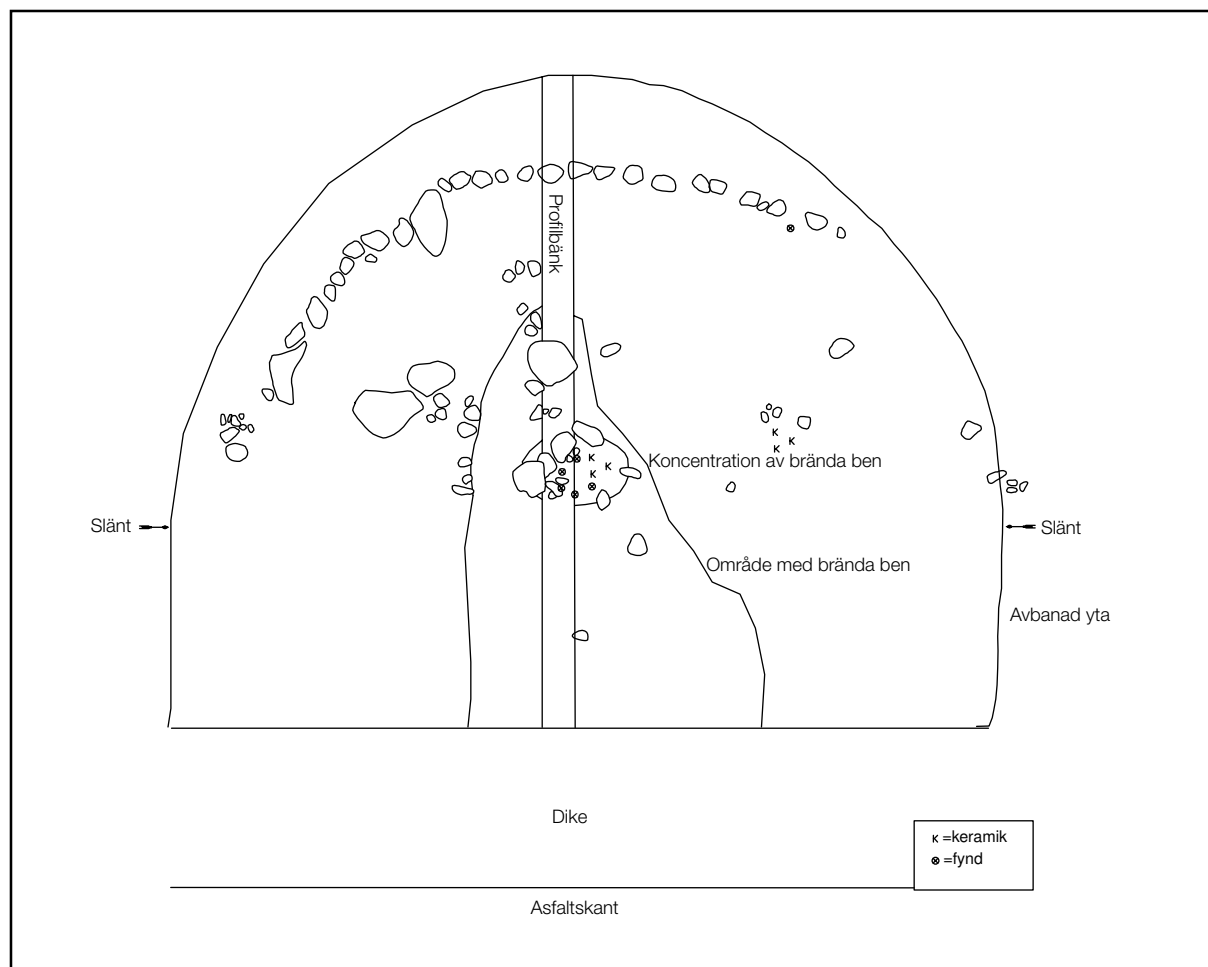

Fig. 5. Anläggning 1 efter framrensning. Från sydöst. Skala 1:50.

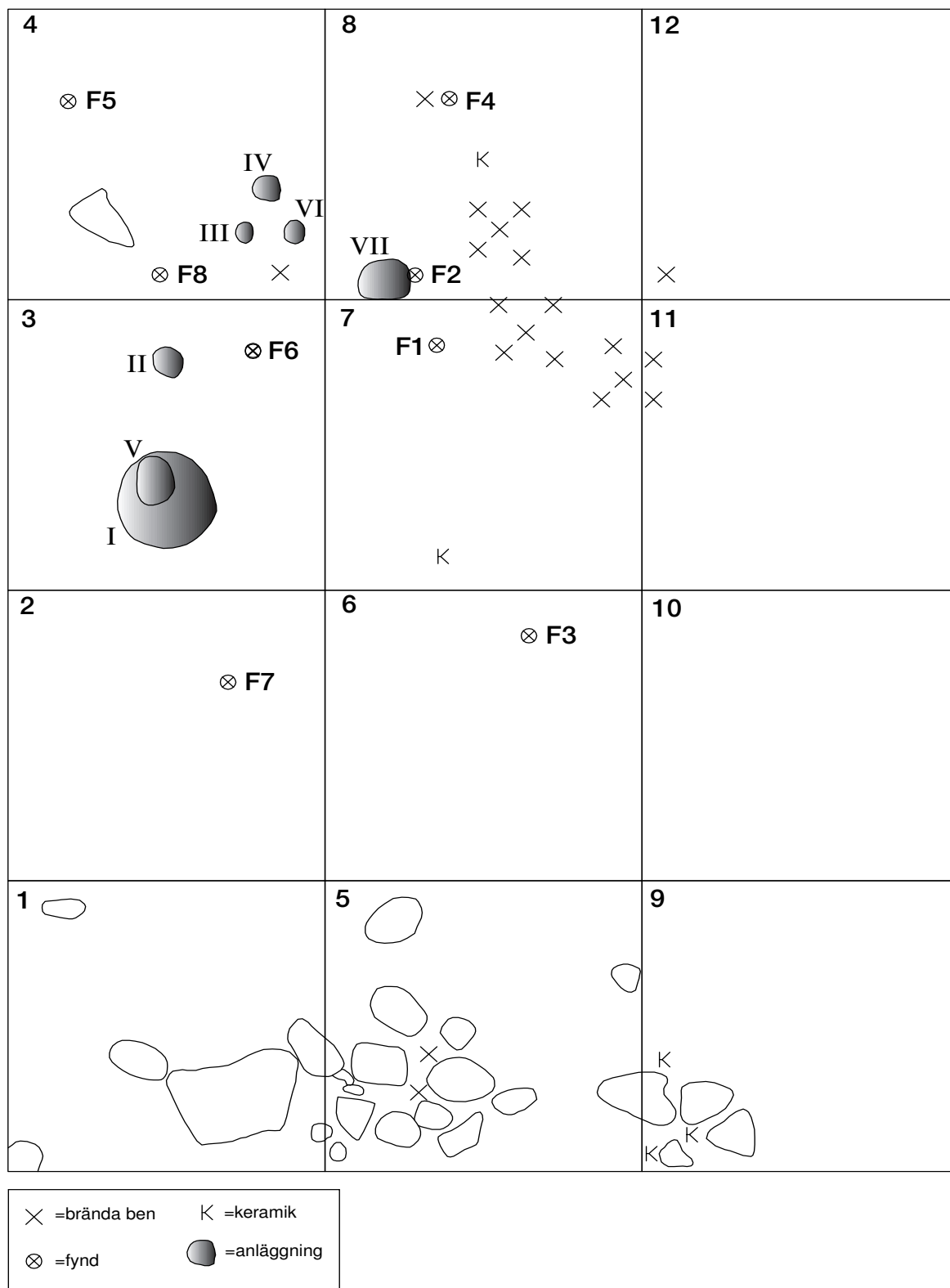

Fig. 7. Rutsystemet i anläggning 2. Från väster. Skala 1:20

Anläggning 2

Vid avtorvningen av A2 konstaterades att inga anläggningskonstruktioner fanns kvar. Anläggningen undersöktes därför i meterrutor, sammanlagt 12 stycken. I rutorna 1, 5 och 9 påträffades i torvkanten delar av en stenpackning i ett skikt. Denna mättes in och vägdes av. Under stenpackningen påträffades krukskärvor, några brända ben och en bit harts. Åtminstone en av krukskärvorna har neolitisk prägel. I rutorna 3 och 4 hittades mörkfärgningar/stolphål. Fyra av dem profilgrävdes och ritades (I-IV). Inga fynd hittades i eller i anslutning till dessa. Ytterligare mörkfärgningar påträffades på en lägre nivå i rutorna 2, 3, 4 och 8 (V-VII). Dessa profilritades inte. Inga fynd hittades i anslutning till dem. De brända benen, som påträffades, fanns huvudsakligen i gränsen av rutorna 7/8 och 11/12. Undersökningen fördes ned till steril mark.

Fynd

Fynden bestod framförallt av brända ben och keramik. Den största mängden ben fanns i A1 (KLM 38 762 1-12) och var där särskilt koncentrerade till anläggningens mitt. Benen har inte analyserats men människoben fanns representerade. Det är dock okänt om alla ben tillhörde människa eller om där också fanns djur. Mängden ben i A1 uppgår till nästan ett kilo. I A2 fanns mindre mängder brända ben och ingen särskild koncentration.

Flera olika typer av keramik framkom. I A1 fanns ett stort antal små skärvor med hål i (KLM 38 762:13,

16 och 18). Kärlet har gått sönder just vid hålen och dessa tycks ha suttit mycket tätt på kärlet. På en bit finns ett intakt hål som visar vilken diameter hålen haft och de har varit mycket små. I A2 fanns också en skärva med hål i (KLM 38 762:50) men av en helt annan typ. Den ser närmast neolitisk ut.

Jämföremål påträffades endast i A1. Dessa består av tre båtnitar (29, 30 och 37) med fyrkantiga nitbrickor, en arböjd ten (31), två nålar (32 och 36), en spik (33) samt flera oidentifierade jämföremål (34, 35 och 38), varav flera troligen är fragment av en jämten (34).

Fyra bitar flinta påträffades i A1, två avslag (27 och 28), en eventuell skrapa (26) och ett eventuellt spån (25). Samtliga bitar påträffade i gravgörmans tillsammans med de brända benen och även flintan var bränd, vilket tyder på att de varit med på gravbålet. Flintan kan vara äldre föremål som återanvänts som eldslagningsflinta.

Övriga fynd bestod av mindre mängder bränd lera, lerklining, harts, hasselnötsskal och kvarts.

Datering

En ¹⁴C-datering gjordes på kol från gravgörmans i anläggning 1. Resultatet visade att graven anlagts under sen vikingatid eller tidig medeltid. Fynden gav ingen ytterligare ledning vad gäller anläggningarnas datering, men synes huvudsakligen höra hemma i yngre järnålder. Analysen utfördes av Beta Analytic i Florida.

Kulturhistorisk tolkning

Anläggning 1 har uppenbarligen varit en ofylld stenkrets, varav nu endast hälften återstod. I graven har det brända liket av åtminstone en person gravsatts. Eftersom ingen osteologisk analys gjorts går det inte att med säkerhet säga om det är fråga om en eller flera personer eller om det också finns djurben representerade i benmaterialet. Man kan inte heller säga om den döda varit en man eller en kvinna. Ibland kan man avgöra detta med ledning av gravgåvorna men vad gäller denna grav är det problematiskt. Det finns vissa fyndkategorier som man ganska säkert kan förknippa med det ena eller andra könet, det kan vara vissa typer av vapen som framför allt män brukat få med sig eller vissa dräkt detaljer som man förknippar med kvinnor. Inga av dessa fyndkategorier återfinns dock i denna grav.

Vad gäller fynden är båtnitarna intressanta. Vad man omedelbart tänker på är att den döde bränts i en båt men det finns flera förklaringar. Om den döde bränts i en båt kanske man skulle förvänta sig att det varit fler nitar eftersom tre stycken i inte gärna kan hålla ihop en båt. Det är dock inte så säkert att man använt sig av enbart nitar i jämn, utan merparten kan ha varit tillverkade av trä, som brunnit upp i samband med kremeringen. En annan förklaring kan vara att man använt vrakdelar att elda bålet med och att det funnits en del nitar kvar. Om så vore fallet skulle man möjligen förvänta sig att nitarna inte skulle finnas med bland gravgåvorna, eftersom bålet varit på en annan plats än gravsättningen. Nitarna skulle ju inte utgöra en del av gravgåvorna om de bara suttit i skräpvirke man använt att elda med. En annan förklaring kan vara att nitarna hållit ihop någonting annat än en båt, kanske en släde eller kista. Det går dock inte att avgöra vilket av dessa alternativ som är riktigt i detta fall.

Även flintan är intressant att diskutera. Uppenbarligen hör flintan till begravningen eftersom den låg tillsammans med de brända benen mitt i gravgömmen. Tydligt har den också bränts tillsammans med den döde. Att den använts som eldslagningsflinta är en rimlig tanke men detta är inte vad den ursprungligen varit. En av bitarna har antagligen tjänstgjort som skrapa. Att en skrapa i flinta skulle ha tillverkats i slutet av vikingatiden är inte särskilt troligt, varför man får anta att man återanvänt ett äldre redskap. Alldeles intill gravfältet finns en boplatz och det är inte otroligt att man tagit flintan från denna yta.

Dateringen av graven är ganska förvånande i det att den tycks vara anlagd så sent som i slutet av vikingatid eller till och med tidig medeltid. Vid denna tid är det vanligast att man inte bränner sina döda. Det kristna inflytandet gör att man ganska tidigt under vikingatid mer och mer övergår till skelettbegravning och så här långt fram skulle man förvänta sig att den seden helt slagit igenom. I kristna begravningar finner man i allmänhet inte heller några gravgåvor. Man kan då dra slutsatsen att seden inte vunnit intrång i det område där den döde levat. Troligtvis har de olika sederna levat sida vid sida under en ganska lång tid. Ett belysande exempel är den stensättning som Kalmar läns museum undersökte i Edsbruk under våren 1996. I graven hade det obrända liket av en man gravsatts. Så gott som ingenting återstod av skelettet men vapenfynden är ändå en tydlig könsindikation. Men ledning av fynden kan graven dateras till vikingatid. Det märkliga är att det i kanten av graven fanns ytterligare en begravning. Denna gång rörde det sig dock om en kremering. Här har finns alltså de båda begravningssederna representerade i en och samma grav.

Anläggning 2 var så pass skadad att det inte gick att avgöra dess ursprungliga utseende. Rester av en stenpackning antyder att det varit fråga om någon typ av stensättning men av vilken form och storlek förblir obesvarat. Fyndmängden var mindre än i anläggning 1 och bestod av brända ben, keramik och harts. Intressant att notera är de anläggningar som påträffades under gravfynden. De kan antingen förklaras med att de hör ihop med den näraliggande boplatzen eller att de haft någon funktion i samband

med begravningsritualen. Även om anläggning 1 inte kunnat dateras är det troligast att den hör till yngre järnålder, vilket grundar sig på gravfältets allmänna tidstillhörighet och närheten till den daterade anläggning 1.

Undersökningarna i Hässelstad utgör ett värdefullt bidrag till studier om den yngre järnålderns gravskick i Tjust och är också intressant i samband med kristendomens införande i området.

Fig. 8. Anläggning 1 innan påbörjad undersökning. Foto: Malin Gustafsson.

Summary

In August 1996, the Museum of Kalmar County excavated two damaged graves in Hässelstad in Lofta parish. The graves were situated on a graveyard consisting of 85 graves of various types.

One of the investigated graves was a stone circle of which about half remained. Burned bones were found within a large area but there was also a central burial-pit. Among the finds were boat rivets, pottery and burned flint objects. The grave was radiocarbon dated to late Viking Age to early medieval times.

The other grave was badly damaged, rendering it impossible to determine its original shape and size. It

has possibly been some form of stone setting. The finds included pottery, burned bones and resin. The grave can probably be dated to late Iron Age, since the grave field as a whole belongs to this period.

The fact that at least one of the graves was dated to late Viking Age-early medieval times was slightly surprising. One would have expected the tradition of cremating the dead to have been abandoned by this time. There is however, through other investigated graves in the area, evidence to suggest that the introduction of the Christian burial traditions in the Tjust area were delayed.

TEKNISKA OCH ADMINISTRATIVA UPPGIFTER

Länsstyrelsens dnr: 220-3682-96

Kalmar läns museums dnr: 1084/96

Uppdragsgivare: Länsstyrelsen i Kalmar län

Landskap: Småland

Kommun: Västervik

Socken: Lofta

Fastighet: Hässelstad 6:3

Fornlämningsnr: 234

Ek. karta: 7G 5h Hägg

X koordinat: 6427070

Y koordinat: 1540880

Mö h: 27

Fältarbetsdagar: 5-9 augusti 1996

Antal arbetsdagar: 5

Personal: Barbro Friberg, Malin Gustafsson, Leif Rubensson

Fynd nr: KLM 38 762:1-84

Fynd:

Fynden förvaras, i väntan på fyndfördelning, i Kalmar läns museums magasin under sitt KLM-nummer. Fynden finns registrerade dels i databas och dels i manuellt lappkortsystem efter socken. Alla fynd som är tillräckligt stora är signerade.

Ritningar:

Alla fältritningar förvaras på KLM. Ritningarna har digitaliserats i AutoCAD och finns i databas.

Fotomaterial

Diabilder och svart-vita negativ finns arkiverade på KLM under respektive nummer.

Fyndlista

Fyndnr	Sakord	Material	Antal	Vikt	A nr	Anmärknings
1	Brända ben	Ben		449,4	1	Från gravgömman under profilbanken.
2	Brända ben	Ben		175,3	1	Södra sidan, alldeles intill profilen.
3	Brända ben	Ben		212,6	1	Från slänten.
4	Brända ben	Ben		76,4	1	Slänten, södra sidan om profilen.
5	Brända ben	Ben		16,4	1	Norra sidan, intill profilen.
6	Brända ben	Ben		28,1	1	Norra sidan.
7	Brända ben	Ben		14,3	1	Södra sidan.
8	Brända ben	Ben		0,9	1	Östra delen av profilen.
9	Brända ben	Ben		3,9	1	Slutning norr om profil.
10	Brända ben	Ben		6,1	1	Norra sidan, intill profilen.
11	Brända ben	Ben		1,7	1	Södra sidan.
12	Brända ben	Ben		0,1	1	Norra delen, utkanten.
13	Kärl	Keramik	84	34,1	1	Söder om profilen. Dekor i form av hål genom kärnväggen på 60 bitar. Mycket fragmentariska, huvudsakligen där hålen funnits, troligtvis har dessa försvagat kärlet.
14	Kärl	Keramik	3	0,5	1	Från gravgömman.
15	Kärl	Keramik	2	7,8	1	Söder om profilen.
16	Kärl	Keramik	14	2,2	1	Södra sidan. Rester av dekor i form av hål, rakt genom kärnväggen på två av bitarna.
17	Kärl	Keramik	2	0,9	1	Södra sidan.
18	Kärl	Keramik	5	4	1	Norr om profilen. Dekor i form av hål som går rakt genom kärnväggen på tre av bitarna.
19	Kärl	Keramik	1	0,4	1	Södra sidan.
20	Bränd lera	Lera	3	0,5	1	Norr om profilen.
21	Bränd lera	Lera	1	0,7	1	Södra sidan.
22	Lerklining	Lera	1	1,8	1	Gräsavtryck.
23	Bränd lera	Lera	11	5,5	1	Från gravgömman.
24	Splitter	Kvarts	1	0,1	1	Södra sidan.
25	Spån?	Sydsandinavisk flinta	1	0,4	1	
26	Skrapa?	Sydsandinavisk flinta	2	7,7	1	Brända. Från gravgöman.
27	Avslag	Sydsandinavisk flinta	4	4,5	1	Brända. Från gravgömman.
28	Avslag	Sydsandinavisk flinta	1	0,5	1	Bränd. Södra sidan, alldeles intill profilen.

Fyndlista

Fyndnr	Sakord	Material	Antal	Vikt	A nr	Anmärkningar
29	Nit	Järn	2	7,9	1	Södra sidan, intill kant. En hel nit samt ett oident. föremål. Måtten gäller den hela niten, vilken har en fyrkantig nitbricka.
30	Nit	Järn	1	9,6	1	Från gravgöman, markerad på plan. Fyrkantig nitbricka.
31	Ten	Järn	1	2,2	1	Södra sidan, intill profilen. Omböjd.
32	Nål	Järn	1	2,1	1	Södra sidan, intill profilen. Platt i ena änden, avsmalnande mot andra änden. Ser mest ut som en symaskinsnål.
33	Spik	Järn	1	1,7	1	Södra sidan, intill profilen. Fyrkantigt spikhuvud.
34	Föremål	Järn	4	3,3	1	Södra sidan, intill profilen. Troligen fragment av järnten
35	Nål	Järn	2	1,6	1	Gravgömmen. Nål och troligen fragment av ten
36	Spik	Järn	1	1,9	1	Söder om profilen.
37	Nit	Järn	1	12,9	1	Gravgömmen. Markerad på plan. Fyrkantig nitbricka
38	Föremål	Järn	2	3,6	1	Oidentifierade järnfragment.
39	Kärl	Keramik	1	8,1	2	
40	Kärl	Keramik	5	31,2	2	
41	Bränd lera	Lera	1	0,6	2	
42	Brända ben	Ben	5	0,8	2	
43	Harts	Harts	2	1,6	2	
44	Kärl	Keramik	3	11,8	2	
45	Kärl	Keramik	5	6,9	2	
46	Kärl	Keramik	4	10,7	2	
47	Kärl	Keramik	1	0,5	2	
48	Bränd lera	Lera	1	1,3	2	
49	Kärl	Keramik	1	0,8	2	
50	Kärl	Keramik	22	41,5	2	
51	Brända ben	Ben	12	3,2	2	
52	Bränd lera	Lera	3	4,1	2	
53	Hasselnötsskal	Nötsskal	2	0,1	2	
54	Kärl	Keramik	6	15,2	2	
55	Bränd lera	Lera	3	2	2	
56	Harts	Harts	1	0,8	2	
57	Övrigt slagen?	Kvarts	2	0,3	2	
58	Kärl	Keramik	2	0,7	2	
59	Kärl	Keramik	1	9,9	2	
60	Brända ben	Ben	1	0,1	2	
61	Bränd lera	Lera	2	0,4	2	
62	Brända ben	Ben		6,8	2	

Fyndlista

Fyndnr	Sakord	Material	Antal	Vikt	A nr	Anmärkningar
63	Kärl	Keramik	4	7,4	2	
64	Kärl	Keramik	1	2	2	
65	Kärl	Keramik	6	18,7	2	
66	Kärl	Keramik	3	2,3	2	
67	Brända ben	Ben	1	0,1	2	
68	Kärl	Keramik	4	3,2	2	
69	Kärl	Keramik	1	0,5	2	
70	Kärl	Keramik	3	0,9	2	
71	Brända ben	Ben		7,2	2	
72	Kärl	Keramik	9	20,8	2	
73	Kärl	Keramik	6	16,4	2	
74	Bränd lera	Lera	10	1,7	2	
75	Lerklining	Lera	4	3,4	2	
76	Kärl	Keramik	3	3,3	2	
77	Brända ben	Ben	1	0,2	2	
78	Kärl	Keramik	4	3,2	2	
79	Brända ben	Ben	17	2,9	2	
80	Kärl	Keramik	4	12,1	2	
81	Brända ben	Ben	6	1,6	2	
82	Kärl	Keramik	4	4,5	2	
83	Brända ben	Ben	14	2	2	
84	Brända ben	Ben		3	2	

Resultat av ¹⁴C-analysen

A1

Radiocarbon Age BP % area enclosed	940 +/- 80 cal AD age ranges	relative area under probability distribution
68.3 (1 sigma)	cal AD 1021 - 1163	0.942
	1171 - 1183	0.058
95.4 (2 sigma)	cal AD 904 - 910	0.004
	976 - 1263	0.996

References for calibration datasets:

- Stuiver, M., Reimer, P.J., Bard, E., Beck, J.W.,
 Burr, G.S., Hughen, K.A., Kromer, B., McCormac, F.G.,
 v.d. Plicht, J., and Spurk, M. (1998a)
 Radiocarbon 40:1041-1083.
- Stuiver, M., Reimer, P.J., and Braziunas, T.F. (1998b)
 Radiocarbon 40:1127-1151. (revised dataset);
 Stuiver, M. and Braziunas, T.F. (1993) The Holocene
 3:289-305. (original dataset)
-